Noc kouzel zbavená - Maxa, Martin

Čas nepřemýšlí o vteřinách
všechny spláchne bez milosti
i ta,která právě teď začíná
je už vlastně jen minulostí
Komu ukápne slza do vína?
když v dálce už slunce chřadne
jako květina která zavoní
o vzápětí zase zvadne.

Když zpátky už k obzoru zamíří
a soumrak do ulic vpadne
a forbína světa osiří
a černá opona spadne
když svíčka už na stole dohoří
a noc je rázem zas chladná
a co vyslovíš odezní
jako pokaždé zase do prázdna
když víš, že i zítra nejspíš stejný tváře hvězd
prohoří se nocí jako vích
a tvým snům úsvit nadělí ten stejný trest
jako sníh nad ránem roztají

Čas neví o tom, když do vína
třpytivá slza spadne
že láska je omamná květina
která voní, kvete a vadne.

Neví o tom, kdo v noci ho proklíná
kdo ji přežil s hlavou v dlaních
čas nesoudí a netrestá
a nemá ani zdání
že slunce jak zbrojnoš ve zbrani
už se hlásí o svůj díl moci
a budíky ospale vyzvání
smutný rekviem za zbytek noci
za sny které nikdo už nedosní
co už zkrátka noc nepřežily
a nad ránem roztály
jak vločky sněhobílý
Nevadí,vždyť zítra nejspíš stejný tváře hvězd
prohoří nocí jako vích....